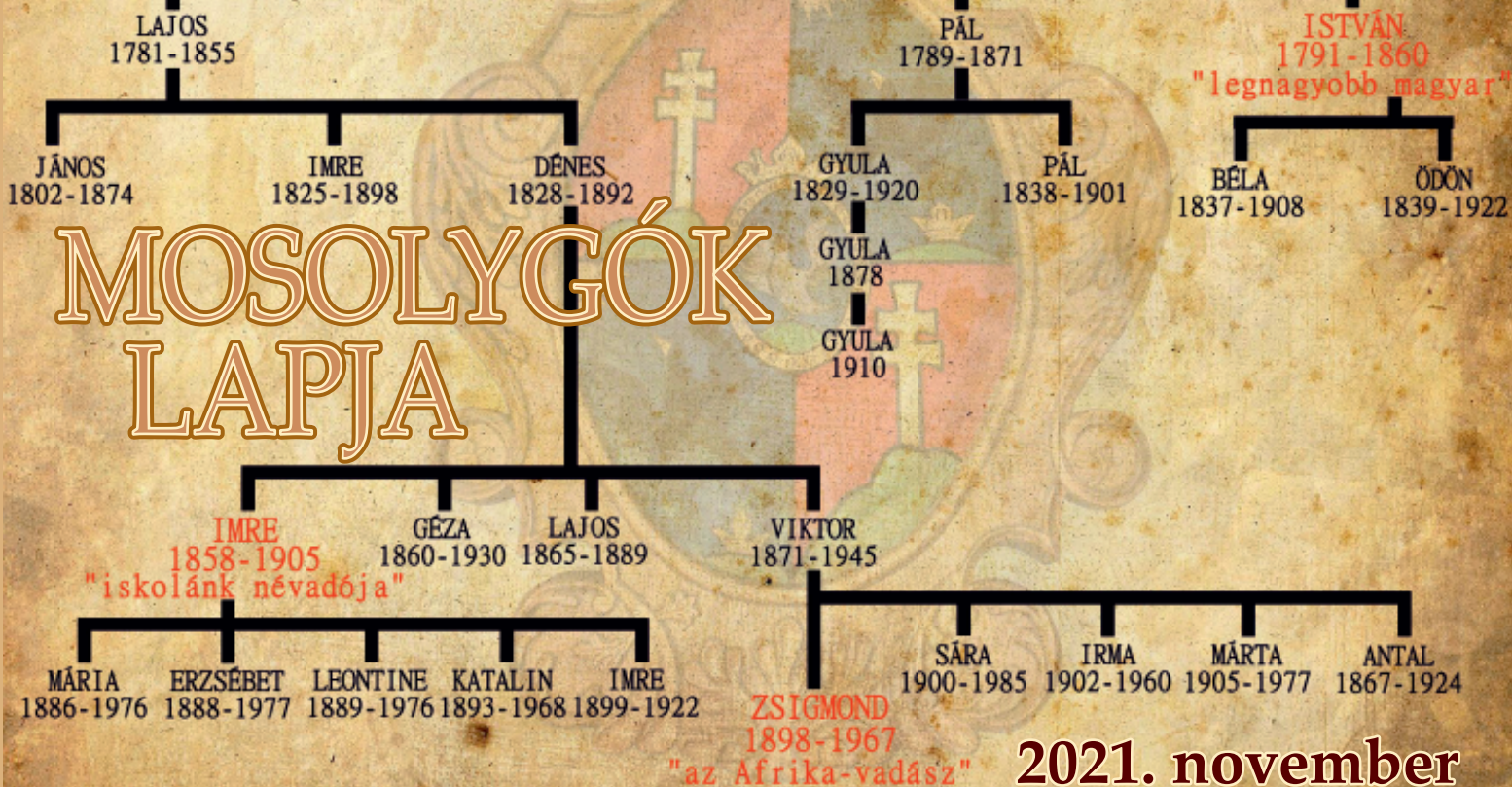
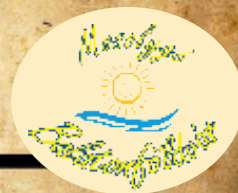

A SZÉCHÉNYIEK CSALÁDFÁJA

Balatonföldvárhoz és Kőröshegyhez kapcsolódó fontosabb családtagok.

SZÉCHÉNYI FERENC 1754-1820 A Nemzeti Múzeum megalapítója

A Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület közéleti, kulturális lapja

„Legyőztük a járványt” (?)

Legalábbis Orbán Viktor szerint. A mindentudó miniszterelnökünket nem zavarja a 32000 elhunyt honfitársa, a napi tízezer közelítő megbetegedés, a napi száz feletti halottak száma. Sőt harmadik oltásként, hogy ne keljen kidobni, a bizonyítottan legkevésbé hatékony, viszont a legdrágább kínai vakcinával oltottak be 16000 hatvan éven felüli személyt. A felelőtlen urizálás időszakát éltük és éljük, ami nyilván nem csökkentette az esetszámokat. Gyászos eredményű futballmeccsek, Eucharisztikus világkongresszus, Vadászati világkiállítás (?) stb. Urizálás, mert röpködtek és röpködnek az állami tízmilliárdok, hiszen választás közeledik. Kivagyiság és nagyszájúság.

Mi földvári Mosolygók felelősebbek és megfontoltabbak vagyunk. A meghirdetett Lakossági Fórum előtt egy nappal, látva az új fertőzöttek és elhunytak számának ijesztően drasztikus emelkedését, szakemberekkel konzultálva lemondunk az esemény megtartásáról. Sunyi módon és alattomosan terjed a járvány, senki oltott és oltatlan biztonságát nem akartuk kockára tenni. Ha a járványhelyzet engedi, a rendezvényt a meghirdetett napirenddel ismételtlen összehívjuk.

Meghívottaink közül Potocskáné Körösi Anita képviselő asszony jelezte részvételét, köszönjük. Witzmann Mihály képviselő úr egyéb elfoglaltságára hivatkozva kimentette magát, de részletes levélben válaszolt meghívónkra. Tájékozódott polgármesterünk-től, és vele ellentétben kételyeinek adott hangot a Nyugati Strandra tervezett kikötő ügyében. Külön köszönjük a kérésünkre kezdeményezett, a DRV vezérigazgatójával folytatott tárgya-

lásának ismertetését a balatonföldvári közműveket illetően. A vezérigazgató tényszerűen leírta víz és csatornahálózatunk meglehetősen rossz, és elhasznált állapotát, valamint biztosított a szolgáltatás fenntarthatóságáról, a nyárihoz hasonló katasztrofális események elhárítási terveiről. Sajnos egy dologról nem esett szó levelében, vajon a közel ötven éve üzembe állított, családi házas, tehát viszonylag kis lélekszámra tervezett közműhálózat meddig fogja bírni a lakóparkok, városi jellegű, nem Balatonföldvár építészeti képébe illeszkedő 60-100 lakásos épületek közműterhelését? Félő, nem sokáig. Az 1970-es évek végén, az akkori kormány, az akkori közműállapotok miatt építési korlátozásokat vezetett be, nyaralót nem lehetett építeni, csak a helyben lakók építhettek lakóházat. Lehet, hogy a közeljövőben hasonló korlátozó intézkedésekre lesz szükség, ami látva a Balaton lerablását, a jelenlegi illiberális kormánytól nem várható.

A polgármester visszautasította meghívásunkat. Lelke rajta, nem velünk, hanem elsősorban a választóival kellett volna találkoznia. Nem vállalta. Válaszában mind a négy kérdésre megismételte a város honlapján és az Önkormányzati Hírlevélben már elmondott érveit. Nem ezekre lettünk volna kíváncsiak, de ő, mintha menekülne a szemtől szembeni kérdések és válaszok lehetőségei elől. Miután egyéb lehetőségünk nincs, a közérdekű adatigénylés törvényadatok lehetőségével fogunk élni. A számos kérdést következő számainkban, a válaszokkal együtt közölni fogjuk.

H.K.

„A magyar szó még nem magyar érzés, az ember, mert magyar, még nem erényes ember, és a hazafiság köntösében járó még korántsem hazafi. S hány ily külmázos dolgozik a haza meggyilkolásán.”

(Széchenyi István)

In memoriam Ingár József (1930 – 2021)

Dorogon született 91 évvel ezelőtt. Egész fiatalon kezdett a dorogi szénbányában dolgozni, mint karbantartó. Itt tanulta ki a motorszerelő szakmát.

A futball világa hamar rabul ejtette. Abban az időben futballozott a nagy múltú Dorogi Bányász ifjúsági csapatában, amikor az NB.I-es felnőtteknél olyan legendák játszottak, mint Grosics Gyula és Buzánszky Jenő.

Katona a budaörsi repülőtéren volt, mint repülőgép szerelő. Természetesen ott is futballozott.

Leszerelés után a szerelem Köröshegyre hozta. Innen naponta ingázott Balatonfüredre, ahol a hajógyárban dolgozott, és a helyi labdarúgó csapatot erősítette.

Később Balatonföldváron (lásd a mellékelt fotót) és Köröshegyen is játszott.

Pályán volt például a Köröshegy csapatában 1955. január 22.-én, amikor 30 cm-es hóban a Hidegkúti Nándor vezérelte MTK-val játszottak. (az eredmény 21 : 1).

A labdarúgástól 1985-ben 55 évesen vonult vissza.

A Dorogi Bányász (a ma NB.II-es FC Dorog elődje) Ingár Józsefet a haláláig az egyesület tagjának tekintette. Idén tavasszal a Siófok elleni mérkőzésre a kezdőrugás elvégzésére kérték fel, amit betegsége miatt már nem tudott vállalni, így a vezetők otthonában keresték fel Józsi bácsit, és adták át az új csapat relikviáit.

A temetésen is jelen voltak, a kép tanúsága szerint az egyesület zászlóját előbb a ravatalon, majd később kívánságának megfelelően a sírba is elhelyezték.

A munkájában is precíz, ügyes szakemberként ismerték, aki szívesen adta át tudását és tapasztalatát a fiataloknak. Büszkeséggel töltötte el, hogy az unokája az ő irányításával vált ezermesterré.

Emlékét tisztelettel megőrizzük, az égi futballpályákon újra együtt lehet a régi játszótársakkal, két sógorával, a szintén nagyszerű futballista Samu Kálmán és Samu László testvérpárral.

Sz.J.

1957.

Balatonboglár ellen barátságos mérkőzés, 2-1-es vereséggel.

Felső sor:

Varga István, Pál István, György Nándor, Antoni József, Bauer József, Zsár István, Ingár József, Márvány Ferenc.

Középen:

Sata János, Keresztes László, Horváth János.

Alsó sor:

Horváth József, Varga Tibor, Hoffecker Lajos.

Negyven év szeretetben 1981-2021

Emberöltőnyi idő. 1981 októberében jegyezték be és kapta meg működési engedélyét egyházként a MET, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség. Alapító édesapja után ma elnöke, vezető lelkésze Iványi Gábor, a fáradhatatlan ember. Igaz a MET csak három évtizedet élhetett egyházként. 2011 óta státusza megegyezik az 1981 előttivel. Az akkori hatalom nem adta meg számára az egyházi státuszt, mi több üldözésben volt részük. A mai kormány alatt ugyan ez a sorsa Iványi Gábor egyházának. Érthető (?) a gyűlöletük, hiszen sem Kádár, sem Orbán nem szívelte, illetve szíveli a szabadságot. Amit Kádár népi demokráciának hívott, az él tovább Orbán fosztóképzős illiberális demokráciájában. Orbánban és Kádárban közös a paternalizmus, az aláfőle rendelt viszonyrendszerek imádata. Rettegtek, és rettegnek a szabadság levegőjétől. Nem élteti az, inkább fojtogatja őket.

Iványi Gábor és egyháza, a MET nem kér semmit követőtől. Nincs egyházi adó, nincs tized, nincs párbér, lélekpenz. Igaz cserébe nem is ígér sokat. Csak szabadságot. Végtelen, Isten által adományozott szabadságot. Azt a végtelen isteni szabadságot, ami alapja és teremtője a lelki jólétnek. Híveit nem kötelezi semmire. Nem vádolja, és nem terheli őket az eredendő bűnnel. Nem ígér feloldozást a soha el nem követett bűneik alól. Nincsenek külső parancsok. Felismerések és belső, lelki indíttatások vannak. Arra ösztökéli az embert, hogy ne külső parancsoknak engedelmesskedjék, saját belső szabályai szerint éljen.

Iványi Gábor azt hirdeti, a bibliai Tízparancsolat nem parancsok gyűjteménye. A Tízparancsolat műfaját tekintve egy szerződés, ami Isten és Ember között kötött. Egy szerződés, amely a Szabadság alapirátának tekintendő. Az isteni szerződés leglényege a Szabadság és Felelősség harmóniája. Ember, a teremtéssel megadtam neked a Szabadság végtelenségét. Felelősen csak akkor élhetsz ezzel a kincssel, ha megtartod a szerződésben foglaltakat. Nem ölsz, nem lopsz, nem hazudsz, hamisan nem esküszöl, bálványokat nem faragsz és nem imádsz, tiszteled apádat és anyádat, hűséges vagy, segítesz a rászorulókon. Szerződés ez, alapszerződés. Szerződést pedig egyenrangú felek között szokás köttetni. Ezzel a Szerződéssel, a Szabadság alapirátával Isten egyenrangúként maga mellé emelte az Embert. Igaz már azzal is maga mellé emelte, hogy a Teremtés könyve szerint Isten a maga képére teremtette.

Jézus születésével az egyenlőség és a szabadság mellett megjelenik az ember és ember közötti felebaráti szeretet, a testvériség, a szolidaritás. A kommunió, vagyis a közösségi viszonyrendszer.

Szabadság, egyenlőség, testvériség. Ezt ígéri követőinek a MET és Iványi Gábor. Ezt hirdeti a lelkész, minden szavával, minden cselekedetével akkor is, ha nem nevezi meg őket, ha nem is ezekről beszél. Életével példázza, hogyan válik az ige testté. Mert tudja, nem elég az

egyszerűséget, a puritánságot igeként hirdetni, a szerint kell élni is. Az ige így lesz testté.

Más egyházak nem tanítanak ilyesmit. Nem beszélnek szabadságról, nem emlegetnek egyenlőséget és testvériséget. Sőt igehirdetéseikben kerülnek e fogalmakat. E három kifejezésre épülő világot sem éltetik, mint szükséges rosszat megtűrik. Szerintük Isten országában nincs helye az ilyenfajta egyenlőségnek, a demokráciának.

Pedig a Szentírás szerint helye van. Iványi Gábor igehirdetése, evangelizációja a legpontosabb bibliai idézetekre épülnek. A Szentírásból sűrűn és pontosan idéz. Semmit sem értelmez félre, tanításai a formális logika legszigorúbb szabályai szerint követik az Írásokban foglaltakat. Mégis másról beszél, mint más vallású paptársai. Talán Szent Pált követi, aki minden nyomorultban, minden elesettben, sőt minden emberben az elhagyott, magára maradt, kirekesztett Krisztust keresi. Ezért kap a MET-ben hajlékot a hajléktalan, ételt az éhező, ruhát a didergő, gyógyírt a beteg.

Iványi Gábortól rettegett Kádár és retteg Orbán. Tudták és tudják a szegények papja óriási hatalom birtokosa. Hatalma nem pusztítható bombákkal, tankokkal és sortűzekkel. A halk szavú pap ereje és hatalma abból az Istentől kapott szeretetből táplálkozik, amit Isten földi követeként embertársainak szétoszt. Olyan hatalom ez, ami diktátori, hadvezéri ésszel nem fogható fel, sőt értelme sincs. Mert diktátori ésszel mi értelme az olyan hatalomnak, ami nem elvesz a szegényektől, nem teremt egyeseknek gazdagságot, nem teremt pompát? Nyilván semmi értelme. Diktátorok, hadvezérek jönnek és múlnak. Az isteni szeretet, Iványi Gábor és követői általi hirdetése és gyakorlása pedig nem múlandó. Időtálló.

A negyven évet újabb és sok negyven év fogja követni. Mert a Szabadság, az Egyenlőség és a Szeretet minden megpróbáltatást kiálló hármas. Az első negyvenedik születésnapon Isten éltesse a MET-et, Isten éltesse Iványi Gábort, aki napokban vette át Brüsszelben az „Európai Polgár” díjat.

H.K.

Lélekmelengető

Lassan közeleg az év vége, ilyenkor az ember gyakran visszagondol, milyen évet is mondhat magáénak?

No én aztán nem panaszkodhatom, mert az idei jó mozgalmásra sikeredett.

Az első negyedévem a munkában igen sikeres volt, mint biztosítási szakember, aztán májustól jöttek az igazán izgalmas dolgok.

Várólistán voltam egy úgynevezett TAVI műtetre, ami nem más, mint egy sertés szívbillentyű. Nem számítottam rá hogy már hívni fognak, de májusban megcsörrent a telefonom, hogy pakolhatok, várnak.

A műtét jól sikerült, és Füredre kerültem rehabilitációra, ahol egy szörnyű hír fogadott, hogy édesapámat súlyos baleset érte és intenzív osztályra került III. fokú égési sérüléssel. A testfelszín több mint 40%-a sérült, és fel kellett készülnünk, hogy az ő korában ezt nem nagyon lehet túlélni. Sajnos a balesettől számított 7. hétre szervezete feladta a harcot.

Időközben nekem pedig lett egy komoly szívritmus zavarom, de hála a mentősöknek sikeresen leértek velem Pécsre. Félúton volt egy pillanat, amikor úgy éreztem, na most itt a vég... de szerencsére a fiúk és az őrangyalom is kimentek mellettem.

Pécsen a korábbi műtétet végző orvosom és társai vártak, majd az intenzív osztályra kerültem, Nehéz napok következtek, és a megfigyelést követően, úgy döntöttek, hogy még egy pacemakerre is szükségem van.

A fél órás beavatkozás nálam 3 órára sikeredett, mert mint mindenbe, ebbe is tettünk egy kis Élő Era csavart, de mit lehet tenni, hiszen a legjobb

sebész is csak hozott anyagból dolgozik.

Aztán más dolgom nem volt, mint 6 hétig kímélni a szív felőli oldalamat, de közben azért itthonról online tudtam dolgozni. Sőt főzhettem, az ételekkel szobrászkodhattam kedvemre.

Nagyon szeretek főzni, imádom, ahogy a tányér megtelik étellel. S ha boltba járok, a víz is kiver, ha látok valami extrém formájú zöldséget, már látom mi fog belőle születni.

Ilyenkor megszűnik számomra a világ, csak egyszerűen élvezem, hogy hódolhatok szenvedélyemnek.

Ezekről a közösségi oldalakon is hírt adok rövidke saját kis költemények társaságában, abban a reményben, hogy egy kis mosolyt tudok csinálni az emberek arcára.

Mert adni jó dolog, főleg egy kis örömet, és mivel teljes boldogság nem létezik, csupán röpke boldog pillanatok vannak, nagyon meg kell becsülnünk ezeket.

Nincs is jobb, mint mikor jól indul már a reggel. Ja és ne feledkezzünk meg egy aprócska dologról, a mosolyról... igen, a mosoly az nagyon fontos, mert az az apró kis görbület, ami mindent egyenesbe hoz.

Lehet mindez másoknak közömbösen hangzik, vagy furcsának tűnik, de én ebben az évben annyi esélyt kaptam az élettől, hogy úgy érzem, minden okom megvan ehhez a pozitív gondolkodáshoz, s hidd el Te is meg tudod csinálni, csak még nem tudod elképzelni, tehát dobd félre azt az ezer kifogást ami miatt azt gondolod nem sikerül, én hiszek benned és tudom, hogy képes vagy rá,

NE FELEDD, MEG TUDOD CSINÁLNI!!!

Amit egyedül utálok, az a sok vízajtó, mert korlátoznak mozgásomban. Itt helyben megoldom, mert van egy „budi” térképem a környékről, és ha a szükség úgy hozza, hát megszaporoázom a lépteimet. Az biztos, hogy hozzám képest H....s Józsi csak ipari tanuló.

Tekintve, hogy ez egy olyan dolog, amin nem tudtam változtatni, tehát a hozzáállásomon kellett. Mert hát mindenre van megoldás, csak meg kell találni.

Az életben viszont rengeteg szép dolog van még, ami mellett sokszor csak úgy elmegyünk. Egy gyönyörű napfelkelte, vagy naplemente, az ősszel hulló falevelek, a festőien mesés szép táj... lehetne sorolni. Ezekre igazán akkor döbbenünk csak rá, ha valami komoly változás jön életünkben.

A legcsodálatosabb viszont amit valaha is adhat

másnak, az idő, szereteted és a törődésed, ráadásul ezek pénzbe sem kerülnek, talán azért, mert megfizethetetlenek.

Azt gondolom erről, hogy ideje lenne nyitott szemmel és szívvel látni a világot, és felismerni, hogy pl. egy ölelés a legszívet melengetőbb, amit valaha adhatsz. Ráadásul mindenkire ráillik, hogy nincs olyan hogy jó vagy rossz döntés, csak döntés van, és majd kiderül, hogy jól vagy rosszul döntöttünk. Lényeg, hogy itt az ideje elkezdni élni. Még van vissza jó pár nap ebből az évből, közeleg a szeretet ünnepe, tegyük varázslatossá az évnek eme napjait.

Gondoljunk vissza boldog gyerekkorunkra, amikor még ajándék volt egy sapka, egy kesztyű egy jó könyv. Igazi fenyő illata lengedezte be a házat, asztalon mákos bejgli, csillagszóró fénye mellett együtt volt a család, miközben a kályhában tűz pattogott.

Készüljünk, várjuk szívünkben szeretettel ezt a békés, áldott ünnepet.

Felejtsük el sérelmeinket, béküljünk meg a múltunkkal, ne görgessük magunk előtt a problémákat, hanem toljuk félre, hogy lássuk végre a megoldást.

Szoktam mondani, akkor nincs más hátra, mint előre. S ne feledd, ez a Te életed, csak Te rendelkezhetsz felőle, de jól gondold meg, mert csak egy van belőle.

Élő Erika

1997-et írtunk, mikor, mint derült égből a vilámcsapás hullott nyakamba a szörnyű hír...

Életem legszebb korszaka volt, már volt jó állásom, férjem, túl voltam a bulizós korszakom, mondhatni előttem állt az igazi nagybetűs élet.

Egy pénteki nap volt mikor munkahelyemen még egy szekrényt áttoltam a sarokba és nekilódultam a jól megérdemelt pihenés helyett anyunak segíteni a virágboltba, mert azon a hétvégén volt, esküvő, ballagás és anyák napja is. Tök átlagos kis életet éltem, mint bárki. Aztán megfáztam, köhögtem, fájt a mellkasom és szokatlan tünetek társultak mellé. A hétvégét átdolgoztam, áttáncoltam, de hétfőre már nem bírtam a karom sem felemelni és elmentem az orvoshoz.

Röntgen, vizsgálatok és másnapra kiderült, hogy nagy baj van, és kaptam egy napot összepakolni, és közölték útírányt: Pest Korányi kórház. Megint vizsgálatok, biopsziák, több órás műtét, majd kiderült, hogy rákos vagyok. Pécsre kerültem végül, ahol megkaptam mindent, amit csak lehetett: sugár kezelés, s utána kemoterápia.

Az volt a „Töredezett hajvégek már nem aggodom miattuk” korszakom, s pont karácsonyra úgy nézett ki a fejem, mint egy szopott gombóc. Tekintetem meg olyan üveges volt, hogy a fürdőkádban úgy néztem ki mint egy tükörponty. Említették ugyan, hogy ezeknek a kezeléseknél lesznek majd szövődményei, de akkor nem volt más választásom: vagy van 3 hónapom, és a gyors sejtosztódás miatt felemészt a szörnyű kór, vagy vállalom a kezeléseket. Szerencsém volt, és bejött az élet, ma már elmondhatom kaptam ajándékba 24 évet.

4 éve viszont kiderült, hogy „elsugarazták” a szívemet, és most úgy néz ki, hogy egyetlen esélyem majd a transzplantáció lesz, ha már gyógyszerekkel nem tudom tartani a jelenlegi állapotomat, de azért annyira még ne rohanjunk előre.

Viszont az élet nem áll meg addig sem, és még rengeteg tennivalóm van, s ne feledkezzünk meg arról a bizonyos bakancslistáról sem, no meg a név is kötelez!!!

A szerkesztő megjegyzése: A fenti írás szerzője Élő Erika kőröshegyi lakos, akinek egészségét az utóbbi 25 évben (ahogy keretes írásunkban olvashatják), igen csak embert próbáló támadások érték. S aki mind ezek ellenére olyan hihetetlen lelki- és életerővel rendelkezik, ami mindannyiunk számára útmutatást adhat a nehézségek kezeléséhez. Ebből a célből tartottuk fontosnak ezt a kis dolgozatot, amit Erika a mi kérésünkre fogalmazott meg.

„Mondd, mi fáj?”

Európa döbbenetesen nézi mi történik nálunk. Bocsánat a közkeletű kifejezésért, de „se lenyelni, se kiköpni nem tudják” a sorozatos kétharmadokkal történő visszaéléseket. Mi történik itt?

A Magyar Állam a családok és az egyház mellett, elsősorban a városi felső középosztályt és a gazdag társadalmi csoportokat támogatja, a konzervatív populizmus sikere mégis a vidéki szavazatokban keresendő. Három évvel ezelőtt 2018-ban a falvak 58 százaléka a jelenlegi kormánypártra szavazott, az elmaradott településeken ez az arány még ennél is magasabb, 65 százalékos volt. A vidéket radikális retorikával, a fejlesztési pénzek politikailag ellenőrzött módon való szétosztásával, manipulálásával, és a már meglévő függőségi kapcsolatok fenntartásával uralja a kormánypárt. Mert itt már nem a hatalom megszerzéséről, hanem annak megtartásáról van szó. Magyarországon a jelenlegi kormányzati politikának nem az a funkciója, hogy megváltoztassa, vagy ellensúlyozza a politikai és gazdasági egyenlőtlenségeket, helyette inkább a kizárólagos hatalom fenntartásának egyik legfontosabb eszközévé vált. Vidéken a Fidesz elindította a Magyar Falu programot, és a jobboldali többségű kisvárosok számára nagy mennyiségben biztosított fejlesztési pénzeket, de a falusi és kisvárosi fejlesztések külső forrásoktól függenek, amelyek elosztását a politikai struktúra irányítja és ellenőrzi, sokszor manipulatív módon. A társadalomnak, az embereknek ezekbe az ügyekbe semmi beleszólása nincs. A közmunka elosztását és ellenőrzését a polgármester végzi, ez pedig fenntartja és megerősíti a már meglévő függőségi kapcsolatokat. Így a helyi kormányzó elit az elosztások és újraelosztási rendszerek révén szilárdítja meg a helyzetét, és a rájuk szoruló emberek társadalmi és politikai értelemben függővé válnak, állandó megélhetési félelemben élnek. Amúgy, sokszor egész értelmetlen célok után megy a megélhetési hajszá. A konzervatív populista politika és propaganda, így gyűri maga alá a vidéki társadalmat. Uniós szinten a magyarok háromnegyede szegénynek számít és mára már csak Romániában rosszabb a helyzet, de nem sokáig, mert versenyképességi mutatókban már elhagytak minket. Ebben az is benne van, hogy a magyar állam, a nagybirtokokat, a felső középosztályt és a gazdag társadalmi csoportokat támogatja, és őket a szociális háló és az emberi jogok kárára erősíti. A többség nem látja, hogy csupán üvegyöngyökkel kápráztatják. A száguldó béremeléseket – amit nem is a kormányzat ad, hanem az agyon adóztatott munkaadók - az infláción, a szándékosan leértékelt forinton, és a munkabérekre rakódó közterheken keresztül visszacsatornázza magához a „jótévő”! Az alsó osztályok társadalmi igazságosságra és rendre vonatkozó igénye összefügg a munkához való hozzáféréssel és a

létbiztonság érzésével, és az sem érdekli őket, ha ezek elérése – az állam, vagy önkormányzat révén – mások kárára történik. Ezek a szavazók váltak a miniszterelnök illiberális politikájának tartópilléreivé. Egyrészt ez teszi lehetővé, hogy Orbán Viktor következmények nélkül megtegyen szinte bármit.

Hosszabb távon ez a politikai kultúra áll majd az ország fejlődésének útjában. Az 1998-as Fidesz polgári Magyarország eszméje már rég a történelem szemétdombjára került. A lényege ez a mondat volt: „A jövőt csak igenekre lehet építeni.” A NER mára már a hangos nemekre, a nyugati világszemlélet és életforma tagadására alapozta politikáját. A politika nem a cselekvő önálló polgárra, hanem azokra épül, akik az állam és önkormányzatok nagy hatalmú vezetőitől várják életük jobbra fordulását. Teljesen elvetettük az érdemalapú társadalom koncepcióját. Politikai alapú kontraszelekció érvényesül mindenhol. Itt már nem sokakat hoz izgalomba a verseny alapú szabad piac, az értékalapú társadalom, a magántulajdon, a törvény előtti egyenlőség kiforgatása. Mindez annak a társadalmi következménye, hogy Orbán tisztán valósítja meg a Peroni, latin-amerikai modellt: a semmibe vett kis ország lázadását, aminek örve alatt létrehozza a maga kis feudális jellegű impériumát. Ennek főbb elemei: karizmatikus, bátornak látszó vezető, aki harcol a korszellem ellen. A külvilág háttérhatalmainak (Soros) hibáztatása. A gazdaság meghatározó részeinek hazai kézbe vétele, valójában egy szűk, privilegizált réteghez történő átjuttatása. A tőzsdei cégek közel harmada a NER-hez köthető. Az állami földek hazai termelőkhöz juttatásának lózungja, amely feudális jellegű agrármodellt hoz létre, néhány nagy, kormányhű latifundiummal és nem hatékony termeléssel. Az ő igazságuk jog fölé helyezése. A magántulajdon korlátozhatóságának megteremtése. Államosítás, versenykorlátozás a hazai cégek érdekében (valójában a lojális oligarchiarendszer érdekében).. Az érdemalapú társadalom koncepciójának elvetése: nem a szaktudás, innováció, verseny, kockázatvállalás a siker alapja, hanem a vezetőhöz való lojalitás. A nemzet eszmény kisajátítása. A magyar feltámadás blablája: sorsunk nem függ külső hatalmaktól, gazdaságunkban többségben lesznek a magyar vállalkozások, amelyek meghódítják a külpiacokat. Erős hadseregünk védi nyugalmunkat, amelyet a keresztény erkölcsök garantálnak. A magyarok újra szaporodnak, megnyerjük a VB-t, a Fradi BL-döntőt játszunk. Röviden ennyi. Ez az érdekes feltámadás olyan üzenet, amelyben a magyar választók jelentős része maradéktalanul képes hinni. De ez a fajta kritikátlan hit, a magyar társadalom egésze számára egy olyan csapda, ami a „Kádári örökséghez” fogható módon, hosszú időre fogja majd visszarántani az egész országot. Az uram-

MI LESZ VELED ALIGAI BALATON-PART?

Balatonaligán a tópart nagy része évtizedekig megközelíthetetlen volt, hogy közönséges halandók ne zavarják a pártüdült kivételezett nyaralóit, köztük Kádár János pártfőtitkárt. A terület két végén sorompók zárták el a parti utat, amit csak nagy ritkán nyitottak ki az egyszerű embereknek. Egy emlék a múltból: A Badacsonyi Állami Gazdaság kertészetében foglalkoztatott ifjúsági tábor lakóinak buszait reggel és este átengedték. Nem gondoltak arra, hogy a buszon ülő, önkéntes munkába tartó fiatalok örök leckét kapnak szocialista demokráciából.

A rendszerváltás után megszűntek a Balaton-part használható fűződö kiváltságok, a helyieké lett a Balaton. A pártüdült építményeinek a sorsa sokáig nem rendeződött. 2007-ben azután a magyar állam eladta a Pro-Mot Hungária Kft-nek a 46 hektáros területet. 36 hektárt tulajdonba adott, 10 hektárra pedig vagyonkezelői jogosultságot. Ezt követően hosszú vita kezdődött, hogy mihez van joguk az állandó lakosoknak és az üdülővendégeknek, van-e joguk például a Balatonhoz történő lejutásra igénybe venni a közutakat. A balatonvilágosi önkormányzatnak és az Aligai Fürdőegyesületnek a külföldi tulajdonossal több év alatt sikerült egy jó megállapodást kötnie, amely biztosítékokat tartalmazott arra vonatkozóan, hogy:

- a területen áthaladó utak közutak maradnak,
- szabadon megközelíthető marad 7 hektár Balaton-parti terület,
- kialakítják a Balaton-törvény által előírt szabad parti sétányt végig a vízparton, a magánterületté vált részen is, 540 méter hosszúságban.

2019-ben a Pro-Mot Hungária Kft-t megvette az Appennin Kft, és megkezdte a terület fejlesztésének tervezését, melyhez 10 milliárd forint költségvetési támogatást is kapott. Ráadásul 2020 őszén a rendkívüli helyzet lehetővé tette, hogy kormányrendelettel kiemelt beruházásá nyilvánítsák a Club Aligát. A kiemelt beruházásokra nem vonatkoznak a területrendezési, építési, környezetvédelmi jogszabályok előírásai. A beruházó kedvére "fejleszthet".

A közvélemény és a helyiek most ismerhették csak meg a beruházó terveit, melyek jelenleg a "konceptió-terv" fázisában vannak. Budavári Róbert Pro-Mot Hungária Kft ügyvezető prezenciája szerint új utak, közművek épülnek, agórák alakítanak ki a bővülő és megújuló kikötő közelében, 108 szobás szálloda-komplexum épül 54 apartman házzal egy nyolchektáros területen, a hajdani pártvezetők nyaralóhelyét pedig felparcellázták. Még hozzá egészen a tópartig. (Többben úgy vélekednek, hogy az ide épülő új villasoron közel egymilliárdért lehet majd ingatlant venni. Mindenesetre, a 15 telek utáni bevétel többszöröse lesz annak a 4,5 milliárd forintos vételárnak, amit az Appennin fizetett a területért.)

"Azzal, hogy a kormány kiemelt jelentőségű fejlesztési területté nyilvánította a Club Aliga területét, harminc évnyi küzdelmünk vált semmissé. A közterületek megvédéséért és a Balatonhoz való szabad lejutás garantálásáért az országgyűlési képviselőkhöz, és a balatonai szervezetekhez fordulunk segítségért" -- nyilatkozta pár hete az egykori pártüdültben kialakult helyzetről Bukovszki András, Balatonvilágos önkormányzati képviselője, az Aligai Fürdőegyesület alelnöke a hirbalaton.hu-nak.

A múlt heti fórumon kevés kérdésre kapott a közönség választ, mert a válasz a legtöbbször a "még nem tudjuk" volt. Azaz, hogy mi fog történni az aligai Balaton-parttal, még se ők, se mi nem tudjuk. A tájékoztató moderátora elképesztő stílusban kommunikált az érdeklődőkkel, még a térség fideszes országgyűlési képviselőjét, Witzmann Mihályt is kioktatta, aki azt, az aligaiakat leginkább érdeklő kérdést feszegette, mi lesz a közutak sorsa, maradnak-e jelenlegi státuszukban vagy magántulajdonba kerülnek. Az ügyvezető ígérete szerint nem zárják majd le a helyiek előtt, más kérdés, hogy többen megjegyezték: a cégvezetés változhat, s az utódokat semmi sem köti majd egy szóbeli ígérethez. Mint ahogyan láthatóan a Pro-Mot korábbi vezetése és az önkormányzat közötti megállapodás sem érdekli a jelenlegi cégvezetést.

Összefoglalóan: Balatonvilágos önkormányzatának és az Aligai Fürdőegyesületnek a gondjai és a teendői szaporodnak, ha meg akarják védeni Balaton-partjukat.

Dr.H.A.

bátyám hálózatok, a „megoldjuk okosban” mentalitás, a kontraszelekció mind olyan erkölcsstelen társadalmi tényezők, amelyek a magyarságnak már nagyon sok tragédiát okoztak. A NER-nek ez a „hívó” hátszaga már nem is hátszág csupán. Mára olyan kiterjedésű, hogy bedőlése magával ránthatja az országot. És akkor még itt vannak a nem „hívók” is - akik nem akarnak hinni a szemüknek ennyi hazugság és paraszt vakítás hallatán – és ezzel meg is van a legnagyobb magyar átok: a megosztottság. Mert ez a NER legnagyobb történelmi bűne, hogy a társadalom egy nagy részét kitagadta hazájuk életéből. Amíg Kádár, az 56 után meghirdetett „aki nincs velünk, az ellenünk van” ígéjétől - kongresszusok során át - végül eljutott a „aki nincs ellenünk, az velünk van” vidám barakkjáiig, addig a Fidesz pont az ellenkező utat járta végig: a magához ölelő reményről újra a „aki nincs velünk, az ellenünk van” kirekesztés lett mára a társadalom rendező elve. Ez a „vívmány”, azoknak a „hívó” szavazóknak, annak a politikai piacnak köszönhető, ahol ilyen megváltó vezetőkre van kereslet. Orbán alatt létrejött szavazói réteg ilyen. De tulajdonképpen még nagyobb is, mint a Fidesz-törzsbázis: a Jobbik támogatóinak egy részét is ide számíthatjuk, de a DK szavazóinak fanatizmusa sem áll messze ettől. Nálunk ugyan jobboldalinak mondja magát ez a csoport, de ez valójában kevésbé lényeges és ebben az esetben nem is igaz. Orbán politikája tele van baloldali elemekkel, amelyeknek a vallásról szóló porhintésen kívüli részét egy baloldali populista is képviselhetné. Ez egy csapda, egy történelmi csapda, mert a kormányt talán le lehet majd váltani, de a „magyar népet”, vagyis ezt a fajta szavazóréteget nem. Egy ország politikai kultúrája viszont nehezen változik. A jövő magyar sikerének kulcsa, hogy sikerül-e megváltoztatni ennek a rétegnek a látásmódját. Ez nem gazdasági, élet-színvonalat érintő kérdés elsősorban, hanem a humán tőkébe történő folyamatos befektetéshez való visszatérés. Az oktatás és egészségügy végte- len fontosságát nem lehet eléggé hangsúlyozni. Az örökségvédelemnek és környezetvédelemnek haza- árulással felérő kihajítása az államigazgatás keretei közül, nagyon fontos tételek, amit a jövőben orvosolni kell. A teremtő kultúra szabadságának vissza- adása elengedhetetlen. A magyarságot felemésztő kibeszéletlen traumáknak is a végére kell járni végre, mert csak betegítenek.

A kitagadó helyett, az együttműködő társadalomért kellene végre dolgozni. Ha van még magyar jövő, csak ez lehet az.

Az írás, Kovács Tibor 2021.10.28-án a valaszonline.hu oldalon megjelent vitacikkéből, valamint Dr.Czibere Ibolya és Kovács Imre, a Debreceni egyetem két szociológusának tanulmányából vett szövegrészeket tartalmaz.

K.P.

Volt egyszer egy laktanya

Igazából nem is egyszerű laktanya volt, hanem egy kisebb katonai objektum, vagy ahogy akkor mondogattuk egy igazi gyöngyszem a sok elavult katonai objektum között. Nem Balatonföldváron volt, de mint majd kiderül az írásból, léte jelentősen kötődött a városhoz. Előre kívánom bocsátani, hogy bár igyekszem elkerülni, de olykor katonai szakkifejezéseket fogok használni. Az elmúlt évezred 80-as éveiben a honi légvédelem fejlesztése új szakaszhoz érkezett. Rendszerbeállítás előtt volt egy nagyhatótávolságú légvédelmi rakéta osztálycsoport Sárbogárd térségében. Az új eszköz alkalmazásának rádiólokációs biztosítása, valamint az az ország légterében ellenséges szándékkal berepülő légi eszközök folyamatos figyelemmel kísérése a lehetséges legkisebb magasságtól kezdődően szükségesé tette új alakulatok létrehozását. A Magyar Néphadsereg Vezérkar Főnöke 00130/1985 számú intézkedése alapján a MÁTRA-V feladat keretén belül 1985. augusztus 1-én új hadrendi elemként megalakították a 4. honi rádiótechnikai zászlóaljparancsnokságot Sárbogárd helyőrségben, és alárendeltségében az 54/3. honi rádiótechnikai századot Pusztaszemes helyőrségben MN3945, valamint az 54/21. h.r.t.sz. MN 6450 fedőszámmal Medina helyőrségben. Megkezdődött az objektum építése Pusztaszemes térségében. Itt jön képbe Balatonföldvár, hiszen az új alakulat hivatásos állománya részére már itt épült 30 db lakás a Dobó Katika utcában. 1986 januárjától zászlóalj parancsnokként engedélyt kaptam, hogy helyetteseimmel figyelemmel kísérjem a laktanya és a lakások építésének helyzetét. Utóbbiak 1986.03.12-re készültek el, amelyeket a nagyközségi tanács átvett kezelésre, honvédségi bérlőkijelölési joggal. A lakásgazdálkodási jogkört a sárbogárdi helyőrségparancsnoka gyakorolta. A lakásokat egyébként néhány év elteltével a benne lakók az akkor érvényes szabályok szerint megvásárolhatták. Az objektumban az alakulat rendeltetésének megfelelő létesítményeket, mérődombokat, fedezékeket, gépjármű tárolókat alakítottak ki. A szükséges irodák, az állomány elhelyezését, ellátását, kiképzését szolgáló helyiségek praktikusán egy épületben kerültek elhelyezésre. A 80-as évek közepén a legszebb objektumok között emlegették, különösen azt követően, hogy egy igényes parancsnok megkövetelte a külső és belső körletek kulturált állapotát. Már pedig az alakulat második parancsnoka, Karmó István százados ilyen előjáró volt. Természetesen az is kellett hozzá, hogy mindenki egy picit magáénak érezze az objektum rendjét. Minden katonai szinten követendő példaként emlegették az itteni rendet. Az objektumba folyamatosan érkeztek a technikai eszközök, ezzel párhuzamosan fel kellett tölteni az alakulat személyi állományát sorkatonákkal és hivatásos tisztekkel, tiszthelyettesekkel. Az alakulat első parancsnoka Borsányi Gyula százados (aki később a rendőrségtől ment alezredesként nyugdíjba), fegyverzet - technikai helyettese Karmó István százados (ma nyugalmazott őrnagy) volt. Több fiatal tiszt került az állományba a főiskola elvégzését követően, így a ma is Földváron élő Nanszák György, Kudomrák József, a sajnálatosan korán elhunyt Fung András, vagy a ma már külföldön élő Durbák Zsolt. Sokan érkeztek más alakulattól, s sokan ma is Balatonföldváron élnek (a teljesség igénye nélkül): Illés Zoltán, Erdélyi Béla, Elek Gábor, Vágó Sándor, Simon József, Lakatos Tibor, Meleg Tibor, †Csomós Zoltán, Katona László, †Tordai Dezső, Tordai Dezsőné, Kiss Géza, Bodolai László, Bodolai Lászlóné, Karmóné Székely Katalin, Füstös Erika, Istvánfiné Pintér Katalin, Radnóti Lajos, Tordai Attila, †Iványi Zoltán, Iványi Zoltánné, Radnóti Lajos, Nagypál Gábor, Feleki József, Tóth Ferenc, Tóth Gábor, Tóth Lajos, Bodnár Judit, Török Éva.

Október 6-án elkészült az alakulat vezetési pontja és megkezdődött az állomány összekovácsolása. Az eredményes felkészülést követően 1986. december 30-án az új objektumot megtszítelve, itt történt meg a 4. h.r.t. zászlóalj és az 54/3. h.r.t. század ünnepélyes rendszerbe állítása magas szintű szakmai előjárók jelenlétében. 1987. január 1-től pedig megkezdődött az éles készenléti szolgálat ellátása. A nagy szellemi és fizikai leterhelést jelentő folyamatos szolgálat komoly feladat elé állította a teljes személyi állományt, melyet magas szinten teljesítettek. Köszönhetően a kiválóan felkészült és felkészített hivatásos állománynak és

sorkatonáknak. Az első nagyobb rendszergyakorlaton az alakulat KIVÁLÓ értékelést kapott. A későbbi gyakorlatokon, készenléti szolgálatok ellenőrző repülésein is kimagaslóan szerepelt az alakulat. 1996 telén egy gyakorlat keretén belül az alakulat áttelepülést hajtott végre Sárbogárd körzetébe. Az áttelepülés megszervezésében és végrehajtásában a század parancsnoka és törzse kimagasló munkát végzett. A feladatot a teljes állomány kiváló hozzáállásának és fegyelmettségének köszönhetően a rendkívül zord időjárás, a szokatlanul nagy hó ellenére eredményesen és rendkívüli esemény mentesen hajtották végre. Azonban ez a nagyszerű teljesítmény az utolsó szép mozzanat volt az alakulat életében. Az egész rádiótechnikai rendszert érintő átalakulás keretén belül 1997. április 15-én a készenléti szolgálat rendszeréből kivonták a 4.h.r.t. zászlóaljat, és a pusztaszemesi alakulat egy másik zászlóalj alárendeltségébe került, majd nem sokkal ezután az alakulat megszűnt. Az új, korszerű radarok feleslegessé tették a rádiótechnikai századok zömét. Az alakulat megszűnését követően a honvédség nem hasznosította, az objektumot ugyan jelenleg is őrzik, de az állag megőrzéséről nem gondoskod(t)nak. Milliós, ha nem milliárdos értékek mennek veszendőbe, az egykor szép környezet fokozatosan pusztul, az egykori laktanyát felveri a gaz. Mi ez, ha nem bűn az illetékesek részéről? A 2003-ban kérelmemre Pusztaszemes polgármesterével együtt fogadott a Honvédelmi Minisztérium államtitkára azzal a céllal, hogy kérjük a település tulajdonába adását. Sajnos miután hasznosítására a település vezetőjének nem volt határozott javaslata, a látogatás sikertelen volt. Az objektum így az ország területén nagy számban fellelhető más hasonló objektum sorsára jutott. Nagyon kevés hasonló objektum hasznosítása valósult meg. Számomra érthetetlen a HM hozzáállása. Laikusként azt gondolom, hogy az igen nagy számú ingatlan mint vagyonelem jól mutat a nyilvántartásban. Hogy hasznot nem hoz, sőt őrzése jelentős költségekkel jár, az gondolom már nem számít. Az írás az objektumról szól elsősorban, de nem szabad soha megfeledkeznünk azokról a katonákról, polgári dolgozókról, akik egykor üzemeltették. Tisztelettel emlékeznünk kell a nagy számú sorozott katonára, akik becsülettel teljesítették az esküjükben foglaltakat és fontos láncszemei voltak egy hatalmas rendszernek. Továbbá igaz katona módjára tisztelegnünk kell azok előtt a hivatásos katonák és polgári dolgozók előtt, akik az ország légtérének ellenőrzése érdekében sokszor ember feletti munkát végeztek. Egy szép objektum pedig élt egy tucat évet.

*Pilusin István
nyugállományú ezredes egykori zászlóalj parancsnok*

Szerkesztői adalék: A század létezésének a Balatonföldvári Sportegyesület is igen nagy hasznát látta. Köszönhetően Karmó őrnagynak, aki a Pusztaszemesre tőlünk bevonultatott, illetve máshonnan érkező futballistákat gond nélkül kiengedte edzésre és mérkőzésre. Enyhén szólva nem volt létszám gondunk. Ime a névsor, akikre ma is jó szívvel emlékezhetnek a földvári szurkolók:

Béres József, Béres Szabolcs, Dorogi Sándor, Élő Tibor, Gruber György, Jäger Roland, Kalmár Péter, Kiss Róbert, Mester Gábor, Németh Géza, Pusztai Tamás, Soós Krisztián, Szabó Krisztián, Tóth András, Végh György

Talán még a tősgyökeres földváriak közül is kevesen tudják, hogy az 1960-as, 70-es években, Földvár és Szárszó közigazgatási határán (a szárszói oldalon), a gönyye-tetői löszfal tetején, létezett egy gyermek-üdülő, ahol állami gondozásba vett gyermekek nyaraltak. Az intézmény a Somogy Megyei Tanács VB József Attila Gyermeküdülője hivatalos nevet viselte. A létesítmény az iskolai nyári szünet ideje alatt, június elejétől szeptemberig, fogadta az állami gondozottakat az ország különböző helyein lévő nevelőotthonokból (Fót, Kőszeg, Kunszentmárton, Dég, Öreglak, Kaposvár, Hódmezővásárhely, Aszód stb.), kéthetes váltásokban. Egy időben kb. 80–100 gyermek pihent ott. A lányok és a fiúk külön turnust képeztek.

Az intézmény, ami akkor a kor színvonalának megfelelő (mai szemmel már korszerűnek nem mondható) épületekből állt, öt önálló blokkot foglalt magában. Az első blokkban a konyha foglalt helyet. A másodikat az étkezde (egyben könyvtár és társalgó), az igazgatói és az ételmezésvezetői iroda képezte. A harmadik (legnagyobb) blokkban négy (egyenként kb. 25–30 fő befogadására alkalmas) osztatlan hálóterem helyezkedett el. Ennek az épületnek négy sarkán egy–egy, kb. 8 m² alapterületű nevelői szoba is volt, bár a nevelők közül többen (felügyelőként) a gyermekek hálótermében aludtak. A negyedik, kisebb blokkban az intézményvezető kapott elhelyezést. Később, az üdülő korszerűsítése kapcsán, ezt az épületet mosdóval és zuhanyzóval bővítették. Az ötödik épület a többitől kicsit távolabb, a 7-es főútról történő lehajtó közelében, a létesítmény keleti bejáratánál helyezkedett el. Egyszobás kisebb családi házként volt jellemezhető. Itt lakott az üdülőt egész évben felügyelő gondnok házaspár, Á. Pali bácsi és felesége Bözsi néni, akik Törökkoppányból költöztek oda (lányuk a balatonföldvári általános iskola mindenki által kedvelt, nyugalmazott tanára, ma Balatonföldvár egyik köztisztelőben álló személyisége).

Az üdülőt nyaranta 7–8 fő üzemeltette. Az intézményvezető a Kaposvári Zója Állami Leánynevelő Otthon igazgatója volt, aki eredeti beosztása mellett látta el ezt a feladatot. Munkáját adminisztrátor-élelmezésvezető segítette. Rajtuk kívül 3–4 konyhai dolgozó, udvaros-anyagbeszerző és az általam már említett gondnok dolgozott még ott. A főszakács Á. Bözsi néni volt, aki mesterien értett munkájához. Ízletes főztjeivel elkápráztatta a gyermekeket, de az ott dolgozókat is. Az üdülő orvosi teendőit Dr. Kiss Gyula balatonszárszói körzeti orvos látta el. A felügyelő-nevelők kéthetente váltották egymást, általában Somogy megye pedagógusai közül kerültek ki.

Az üdülésre érkező gyermekcsoportok, a küldő intézmény kísérőivel, általában a földvári vasútállomásra érkeztek, ahonnan gyalog tették meg az utat a Gönyy-tetőre. Részükre az intézmény vezetése változatos, de nem túlszűfolt programot állított össze. A fő célkitűzés az volt, hogy a gyermekek használják ki a Balaton által biztosított lehetőségeket, fürödjenek, pihenjenek, élvezzék a környezetváltozást. Ez annál is indokoltabb volt, mert a nyaralásra érkezők döntő hányada még

soha nem látta a „Magyar Tengert”, többségük úszni sem tudott. Ennek ellenére nagy örömmel lubickoltak az üdülőhöz tartozó strandon, a vasút másik oldalán, és vették birtokba az üdülő által egy napra bérelt csónakot. A gyerekek ott-tartózkodásuk során napi ötszöri étkezésben részesültek, ebéd után kötelező csendes pihenő volt. Amikor éppen nem a víznél voltak, sportolással (foci, pingpong), olvasással, közösségi játékokkal töltötték idejüket. A nyaralás két hete alatt egynapos hajókirándulást is tettek Tihanyba, ahol megérkezést követően az ún. „nagy-körön” (Ciprián-forrás – Barlang-lakások – levendulás) jutottak fel az apátságához. I. András királyunk altemplomban lévő sírjának és az Apátság megtekintését követően, az ottani parkban fogyasztották el magukkal hozott ebédjüket, majd fagyaltozás következett. A kikötőhöz már a rövidebb úton (a szerpentinén) tért vissza a csoport, ahonnan a késő délutáni hajóval érkezett meg Földvára. Ezek a kirándulások (és a hajóutak) minden esetben maradandó élményt jelentettek a gyerekeknek. Volt olyan alkalom, hogy a táborba mozgó filmes, vagy zsonglőr is érkezett az ott lévők szórakoztatására. A kéthetes tartózkodás rendszerint táborúzzal zárult, amire a gyermekek önálló műsorral készültek. A két hét alatt a különböző helyekről érkező gondozottak között barátságok is kötődtek, de azok valószínűleg (érthető okok miatt) nem voltak tartósak.

VOLT EGYSZER EGY GYERMEKÜDÜLŐ

Állami gondozott gyermekek a Balatonnál

(a kép illusztráció, Forrás: www.kulalapitvany.hu)

A fentiekben bemutatott üdülő ma már nem létezik. Épületeit lebontották, a területet és a hozzá tartozó vízparti strandrészt eladták, beépítették. A létesítmény egykori bejáratát ma sorompó zárja. Hasonlóan bezártak azok a nevelőotthonok is, ahonnan akkoriban a gyerekek érkeztek. Az elhelyezésükre szolgáló kastélyokat, kúriákat eladták, többségük helyén ma wellness-központokat, szállodákat működtetnek az új tulajdonosok. A mai állami gondozásba vett gyermekek sorsáról kevesebbet hallani.

Nyaranta, autóval, többször elhaladok az egykori üdülőhöz vezető lehajtó előtt, tekintetemmel kíváncsian keresem a régi épületeket, mintha azok még mindig ott lennének. Eddig még soha nem vettem rá magam, hogy megálljak és megnézzem mi épült ott azóta. Maradjon meg bennem az üdülő képe úgy, ahogy azt utoljára láttam. Jelen írás őrizze emlékét.

Dr. M. I.

Beszélni nehéz

A „gyűrűdtebb fejű” (Hofi Géza nyelvi leleménye) olvasók bizonyára emlékeznek rá, hogy a Magyar Rádióban a 60-as években volt egy azonos című műsor, melyet Péchy Blanka színésznő, nyelvművelő vezetett, mintegy 330 adáson át. Díjat is neveztek el róla, mellyel szépen beszélő általános és középiskolai tanárokat jutalmaznak.

Bizonyára megérdemlik, adatok hiányában csak remélni lehet, hogy sok kitüntetett dolgozik manapság is iskoláinkban, mert bizony a fenti cím nagy igazságot hordoz. Ehhez a felvezetéshez joggal említhetünk egy másik rádiós műsort az Édes anyanyelvünk címűt is, ahol Lőrincze Lajos ízesen szép beszédét hallgathattuk rendszeresen, melyet Kodály Zoltán biztatására indított el.

A korabeli televízióban is láthattunk nyelvművelő adásokat, ahol Grétsy László előadásai elsősorban a nyelvünk ápolásával, hagyományaival foglalkozott „Álljunk meg egy szóra” címmel futó 500 adásból álló nívódíjas műsorában.

S hogy teljes legyen a nagy nyelvész generáció sora, idézzük ide Montagh Imre lefegyverzően kedves barátságos egyéniségét, aki színészek, előadóművészek, bemondók

nemzedékeinek tanította a legbonyolultabb jelenséget, a hangzó beszédet.

Tőle idézünk a „Tiszta beszéd” c. munkájából.

„A beszédet nem örököljük, hanem a szüleinktől, illetve gyermekkori környezetunktől tanuljuk. Úgy beszélünk, ahogyan velünk beszéltek az első négy-öt évben. Ha a környezetünk beszédhibás volt, mi is azzá lettünk, ha a környezetünk tájszólásban beszélt, a mi kiejtésünkön is érződik az íz.

És akkor próbáljuk megvizsgálni, hogy állunk napjainkban az anyanyelvünkkel?

Saját tapasztalat, hogy a magyarságunkra már nagyon büszkének tudunk lenni, annak egyik legfontosabb kifejezésével a nyelvünkkel kapcsolatban már nem vagyunk olyan igényes hazafiak.

Természetesen nagy tisztelet annak, aki ezt kikéri magának, kívánom, hogy maradjon is ez így sokáig.

Gyomlálni valók azért nem csak a kiskertekben akadnak, hanem a helyes beszédünkben is:

- A hibák sorában első helyen a **-ban/-ben -ba/-be** rag használata áll. Mert ugye nem mindegy, hogy **moziban**, vagy moziba vagyok. Ha helyesen akarok beszélni, mindenképpen a kövér betűs változatot ajánlatos használni.
- Léteznek bizonyos hasonló hangalakú szavak, amelyeket gyakran felcserél a felületes beszélő emberfia. A sok példa közül terjedelmi okokból most csak kettő. Nem mindegy, hogy **fáradtságot** mondunk, vagy **fáradtságot**, az előbbi a fáradozás, az utóbbi a fáradt állapot. És egy sokat előforduló szarvashiba, ami „összekeveredik”, ha nem is magától: a **helység** az egy település megnevezése, a **helyiség** pedig valamely szoba, terem egy adott épületben.
- Az **-e** kérdőszó a köznyelvi norma szerint általában az állítmányhoz kapcsolódik. Azt gondolhatnánk, hogy ezt a szabályt könnyű betartani, mert a **nem-e lehetne hazamenni** formula erősen bántja az ember fülét, de sajnos gyakran hallani a **nem lehetne-e** helyes változat helyett.
- És akkor az ikes igék. Nem **eszek, iszok, alszok**, hanem **eszem, iszom, alszom**.
- Az ún. **nákolás** jelensége is sokakat bosszant főleg a hangzó beszédben: olvasnák, rajzolnák, helyesen ugye olvasnák, rajzolnák...
- A személynevek előtti határozott névelő használata sokak szerint helytelen, vagy legalábbis idegesítő: a Kata, a Béla stb.

Szóval van bajunk elég. Senki nem állíthatja, hogy könnyű nyelv a magyar, de akik ebbe születtünk muszáj megbirkózni a nehézségeivel. Állítólag Ferenc pápa is viccelődött egy sort, amikor nemrég nálunk járt, s ezt találta mondani: Miért fogunk magyarul beszélni a Mennyben? Mert egy örökkévalóságig tart megtanulni!

Annak idején volt egy szíriai szobatársam, aki igen rövid idő alatt megtanult magyarul, főleg azért, mert akart. S amikor azt hitte, hogy már nyelvtanilag is hibátlan, mérges volt, amikor kijavítottuk, ha azt mondta, hogy „megyek a postába”. De, hogy miért a postára a helyes, azt már nem tudtuk megmutatni neki a „Helyesírásunk” c. könyvben.

Az idősebb generáció emlékezhet az osztrák konferanszié Brachfeld Siegfriedre, aki magyar felesége révén elég jól beszélt a nyelvünket. Egy Timár Györggyel előadott kabaré jelenetben poénkodtak azon, hogy mennyire nem mindegy, hogy egy hastáncos nőnek **jár**, vagy **megy** a hasa, holott a két igét a közbeszédben simán lehet egymással helyettesíteni.

A hivatalos elnevezéseknél is tapasztalhatjuk olykor, hogy nem nagyon vették igénybe nyelvész segítségét, mert ellenkező esetben bizonyára nem alkották volna meg pl. a **katasztrófavédelem**, és a **tűzcsap** szavakat. Ugye nem kell indoklás!?

Tehát megegyezhetünk, hogy beszélni valóban nehéz. Főleg ha valakinek nincs szókinca. Persze nem lehetünk valamennyien Mikes Kelemenek, aki állítólag másfél millió szóelőfordulást ismert, és használt. Háromszor annyit, mint Petőfi, és ötször annyit, mint József Attila.

Bizonyára mindannyian követünk el hibát mind az írásunkban, mind a beszédünkben, de nagyon lényeges, hogy legyen arra igényünk, hogy ez a legkevesebb esetben forduljon elő.

Erre legjobb módszer egy ismeretlen gondolkodó tanácsa szerint az **OLVASÁS!**

(Ne, hogy új járjunk, mint az a zseniális olasz futballista, bizonyos Antonio Cassano, aki a zűrös pályafutásáról írt egy önéletrajzi könyvet, s a bemutatón azzal dicsekedett, hogy életében eggyel több könyvet írt, mint amennyit olvasott.)

Sz.J.

Szerethető boszorkányok

2021. október 31-én új fejezetet nyitottunk Balatonföldvár hagyomány őrző életében. Ünnepeink száma eggyel gyarapodott. A Halloweennel visszamentünk a kelta korba, melynek nagy hagyományi vannak Földvár életében. Erről tanúskodik a róluk elnevezett Kelta sétány neve is. A Halloween ünnep kelta eredetű. Mint szinte minden vallásban, itt is a halál, az elmúlás, az idő végtelensége izgatta legjobban a híveket. Csupa olyan kérdés, melyekre most sincs ésszerű magyarázat. És ha kevés a ráció, akkor jön a képzelet szellemvilág, az angyalok, a kísértetek, a boszorkányok. Tőlük, a rontásuktól, a mágiáiktól félni kell. Komoly kelta öntudatra vall a félelem legyőzésének módja. Bátor cselekedet azoknak a szellemeknek a külsejét jelmezekkel, arcfestéssel felöltetni, akiktől féltek. Abban a reményben, hogy a szellemek is megijednek önön látványuktól, és elkerülik viselőiket. A kelták október 31-én, a kelta újjév idején vonultak, bolondoztak, kopogtattak, kéregettek, élvezték az együttlétet. Érdekes egybeesés ez, hiszen a keresztény világ Mindenszentek ünnepének előestéje ez a nap.

Idén ezen a jeles napon a Nők a Balatonért Egyesület földvári csoportja a Tourinform Iroda segítségével ismeretterjesztő, játékos sétára hívta a helyi lakosokat, és városunk vendégeit, kicsiket és nagyokat. Az egyre nagyobb számban érkezőket kelta zenésző várta. Eközben, az Országzászlónál lázas munka folyt, készültek a zsíros kenyerek, gőzölgött a Platán Étterem által felajánlott forró tea. Lámpásokkal, faragott tők álarccokkal, lufikkal díszítették fel a kis teret és a Kelta sétányt. Szőlő és alma kérette magát az asztalokon. Lent pedig egyre nőtt a tömeg. Nem lehetett előre tudni mennyien lesznek, a szervezők legfeljebb 50-60 emberre gondoltak. Pontban délután ötkor, a legkedvesebb boszorkány, az ötletgazda, a kitaláló Mayer Marianna felállt a padra, köszöntötte a felékesített sokaságot. A csak néhány esztendő álarcba és jelmezbe öltözött kicsinyektől a nyugdíjasokig, minden korosztály képviseltette magát. A főboszorkány díszes zöld ruhájában, fekete boszorkalapjában elmesélte Halloween eredetét és Földvár kelta emlékeit. Aztán elindult a menet a Petőfi Sándor utcán a Kápolnáig, majd a Kelta sétányon az Országzászlóig. Legalább kétszáz ember alkotta a menetet. Amikor a gyülekezet eleje a Kápolnához ért a vége akkor hagyta el a Tourinform irodát. Felemelő érzés volt ennyi boldogan mosolygó embert együtt látni. Az Országzászlónál hamar fogyott az ital és az eledel, de ezeket pótolta a barátságos emberi szó, a egymásra találások, a beszélgetések.

Hogy kiknek köszönhetjük mindezt? Elsősorban az ötlet gazdának, Mayer Mariannának, aki három unokájával oroszlánrészt vállalt a munkából. Rajtuk kívül Ádám Katinak, Koncsag Adrinak, Szabó Erzsinek, Szakács Irénkének, Varga Magdinak és a Kárpáti házaspárnak Zsuzsinak és Péternek volt köszönhető, hogy a denevérek, a faragott tőkök, az üveg mécsesek a helyükre kerültek, a zsíros kenyér és a forró tea

megtalálta a felvonulás résztvevőit. A felsoroltak személyében nem csak a NABE, hanem a Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület is képviseltette magát. Ezzel a rendezvénnyel nincs vége a kelta történetnek. Az ő világukból itt maradt szellemek azt suttozzák, lesz még ennek folytatása. Kelta Fesztivál forgatókönyve kereng a Főboszorka fejében. Olyan, ahová nem csak a földváriak, hanem a Balaton part kelta emlékekkel rendelkező települései is meghívhatnak. A kilátó melletti teret az Isten is ilyesmire teremtette. Ahogy a Főboszorka Mayer Mariannát ismerem, meg is fogja szervezni.

H.K.

Ön is tudja ?

☛ Hogy az előválasztás második fordulójában a Balatonföldváron személyesen leadott szavazatok az alábbi eredményt hozták:

- Dobrev Klára 133 szavazat
- Márki-Zay Péter 125 szavazat.

Érvénytelen és rontott szavazólap nem volt.

☛ Hogy Orbán Viktor október 23-án megtartott ünnepi beszédében tartotta fontosnak eldicsekedni azzal az EU kapcsán, hogy: „Mi vagyunk a homok a gépezetben, a bot a küllők között, tüske a köröm alatt. Mi vagyunk az a Dávid, akit jobb, ha elkerül a Góliát.”

☛ Hogy a miniszterelnök ugyancsak az ünnepi beszédben szólított fel bennünket, mi szerint: "Ha eljön az idő, álljatok ki a házatok elé, és védjétek meg!" Arra vonatkozóan viszont, hogy mivel, hogyan, és kivel szemben sajnos nem adott használati utasítást.

☛ Hogy egy Demeter Szilárd nevű magyar-román kettős állampolgárságú író ember akit a magyar kormány a Petőfi Irodalmi Múzeum főigazgatójának székébe emelt, lazán kijelentette: ő a magyar irodalom 80 %-át kukába dobna. Hát igen, ezek szerint Erdélyben nem csak olyan lángelmék születtek, mint Sütő András és Tamási Áron.

☛ Hogy a miniszterelnök nyugdíjasoknak írt levelében tényként közölte, hogy „az oltásoknak köszönhetően sikerült megfékezni a vírust”. Ugyanakkor a Magyar Rádióban kijelentette, hogy a járvány terjedésével szemben ő és a kormánya tehetetlen, nem tudnak meggyőzni több embert, hogy oltassák be magukat. Mondta ezt akkor, amikor rendeleti kormányzás van, amikor Orbán Viktor minden felhatalmazást megkapott a járvány elleni védekezéshez, de nem érzi felelősnek magát 31.000 honfitársa haláláért, a kötelező oltás felelősségét meg a munkaadókra terheli.

☛ Amikor a Fidesz ellenzékben volt, kórusban követelték, hogy fagyasszák be a benzin árát, ami akkor 250 Ft volt, ma 480 Ft. Anno amikor a forint euro árfolyama 265 Ft volt, gyenge kormányról harsogtak, ma 365 Ft-nál hallgatnak. Amikor 400 Ft-ba kerül a kenyér kilója, nem tervezik legalább annak ÁFÁ-ját csökkenteni, ami az egész EU-ban a legmagasabb (27 %).

☛ Hogy a Kétfarkú Kutya Párt miért nem vesz részt az ellenzéki összefogásban? Mert ha külön indulnak, és minimum 71 körzetben képesek jelöltet állítani, akár győzelmi esélyek nélkül is, 485 millió Ft állami kampány pénzre számíthatnak, ami a teljes ellenzéki támogatás 65 %-a, lévén az utóbbiak jelöltjei egy közös listán indulnak.

☛ Hogy Zamárdiban a civil szervezetek és a lakosság ellenállását látva az Önkormányzat visszalépett egy építési terület átminősítésétől, ahol giga beruhásként emeletes házak és szállodák épültek volna a Tihanyi félszigettel szemben.

☛ Hogy a parlamenti őrség, Kövér László 400 fős magánhadereje fegyverkezik. Tömeg oszlatáshoz kiválóan alkalmas hangtompító géppisztolyokat, mesterlövész puskákat, viperákat, gránátvetőket vettek.

☛ Hogy az állami tulajdonban levő sportlétesítményeket a szakminiszter döntése alapján a jövőben bárkinek ingyen tulajdonba adhatják. Eddig csak az önkormányzatoknak lehetett. És ha a mi pénzünkkel felépített milliárdos értékű stadionokat mondjuk valaki nem tudja üzemeltetni, bizonyára az állam jó pénzért visszavásárolja. Ez nem a fantázia szüleménye, ez történt a Vértes Erőmű és a Mátra Erőmű esetében is!

Sz.J.

Ne csak mosolyogjunk, nevessünk is !

- A skót whiskys üveggel a zsebében megcsúszik a jégen, és nagyot esik. Miután nedvességet érez a kabátján, felnéz az égre, és így fohászodik:
- Add uram, hogy csak vér legyen!
- Egy férfi ebédelni szeretne, de az étteremben minden hely foglalt. Előveszi a telefonját, és kamuból félhangosan beleszól: „Csak szólok, hogy a barátnőd itt ül egy idegen pasival.
Azonnal lett 8 üres asztal.
- A tárgyaláson a bíró azzal a bejelentéssel kezdi, hogy az alperes ügyvédje 50.000 Ft-ot adott neki a per számukra kedvező elbírálása érdekében. A felperes ügyvédje 60.000 Ft vesztegetési pénzt tett le az asztalra. A bíró ezután úgy határozott, hogy a felperesnek visszaad 10.000 Ft-ot, és pártatlanul vezeti le a tárgyalást.
- Mariska néni átkiabál a szomszédba:
- Boriska lelkem a Pista miért jajgat annyira?
- Mert jön a foga.
- Hogy lehet az, már 70 éves.
- Úgyhogy lenyelte a protkóját.
- - Bözsi néni hová cipeli azt a TV-t?
- Viszem a templomba gyónni, mert mostanában igen sokat hazudik.
- Doktor úr, mikor lesz a műtétem?
- 5 év múlva, szeptember 6-án.
- Hány órákor?
- Miért olyan fontos ez magának?
- Mert 8-ra jön a kőműves.

Impresszum:

Felelős kiadó: Herényi Károly

Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület elnöke

Szerkesztő: Szabó József - Telefon: 06-20-265-6-265

e-mail: mosolygobalatonfoldvar@gmail.com

Újságunk kiadását támogató, számlaszámunkra (10403923-50526966-84691001) érkező adományokat nagy tisztelettel megköszönjük, és igyekszünk megszolgálni.

Nyomda: TRADEORG Kft. Balatonfűzfő

Az újság elkészítésében résztvettek:

Élő Erika, Dr. Hajósy Adrienne, Herényi Károly,
Kárpáti Péter, Dr. Magyar István, Pílusin István,
Sebestyén Annamária, Szabó József

Ingyenes kiadvány